

SZABAD ÉS NYITOTT SZÍVVEL

11 Életige

2009. november

„Könnyebb a tevének átmenni a tű fokán, mint a gazdagnak bejutni az Isten országába.”

Mt 19,24

A Gen3 Központok gondozásában
Chiara Lubich írásának felhasználásával

Vegyük nagyító alá...

Próbáljuk megérteni Jézus viselkedése alapján, hogy mit is akart mondani, hogyan is viselkedett Ő a gazdagokkal!

Jómódú emberekkel is barátkozott. Zakeusnak, aki csak a vagyona felét ajándékozta oda, ezt mondja: ma üdvösség köszöntött e házra.

Az Apostolok Cselekedetei arról tanúskodnak, hogy az ősegyházban szabadon gyakorolták a vagyonközösséget, nem volt kötelező teljesen lemondani a javokról.

Jézusnak tehát nem az volt a szándéka, hogy kizárólag olyan emberekből alapítson közösséget, akik az Ő hívására otthagyták minden vagyonukat és úgy követik Őt.

Mit ítél el hát Jézus? Nem a földi javakat, hanem a hozzájuk ragaszkodó gazdag embert.

Miért? Mert egyértelmű, hogy minden Istené, a gazdag viszont úgy viselkedik, mintha vagyona az övé volna.

Mit tegyen tehát az, aki jómódú? Mindenekelőtt legyen szabad a szíve, teljesen nyitott Isten előtt. Vagyona kezelőjének tekintse magát...

A gazdagság önmagában nem rossz, nem megvetendő, de helyesen kell élni vele.

Ne a kezünk, hanem a szívünk legyen távol a pénztől! Tanuljuk meg mások javára felhasználni!

Aki gazdag, az legyen a többiekért gazdag!

Talán úgy gondolod, hogy egyáltalán nem vagy gazdag, tehát ezek a szavak nem vonatkoznak rád.

Vigyázz! E kijelentés után a tanítványok is megdöbbenően kérdezték Krisztustól: „Hát akkor ki üdvözülhet?” Ez világosan mutatja, hogy szavai mindenkihez szólnak.

Még annak a szíve is ragaszkodhat ezer földi dologhoz, aki mindent elhagyott Krisztus követéséért. **Még egy koldus is lehet gazdag Isten előtt, ha szitkozódik, amikor valaki hozzányúl a tarisznyájához.**

Történt egyszer, hogy...

Juan
(Venezuela)

Testnevelés óra után fáradtan és éhesen a buszra akartam szállni, mikor észrevettem, hogy csak 200 Bolívar van nálam, ami éppen csak annyi jegyre elég, hogy haza érjek.

Ahogy felszálltam az első buszra, találkoztam egy nagyon szegény asszonnyal, aki szintén diákjegyet akart váltani 100 Bolívarért, de a buszvezető mérgesen rászólt, hogy még másik 100 hiányzik.

Hallottam, hogy tüzesen vitatkoztak, és kivettem a táskámból a maradék 100-at, és kifizettem az asszony jegyét. Mialatt ő meghatódtan megköszönte ezt, azon aggódtam, hogyan fogok hazamenni a továbbiakban.

Ahogy leszálltam a buszról, találtam egy 500-at érő buszjegyet. **Ahogy Jézusnak adtam 100-at, ő rögtön 500-at adott viszonzásul nekem.**

Írd le te is a tapasztalataidat itt:
www.teens4unity.net